

Чистяк М. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЕКОНОМІЧНА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

В умовах ринкової економіки перед українськими підприємствами задля їх розвитку постає завдання забезпечення формування системи планування, контролю та оцінки, що базуються на новітніх управлінських технологіях та сприяють гармонізації з мінливими умовами функціонування. При цьому однією з головних задач будь-якого економічного суб'єкту є забезпечення його економічної стійкості. Об'єктивність оцінки економічної стійкості підприємства залежить від умов діяльності, методів її забезпечення та методики оцінювання.

Актуальність та важливість досліджень системи забезпечення та оцінки економічної стійкості підприємства зумовлена тим, що в сучасних умовах на підприємство впливає безліч різних факторів, які загрожують стабільності функціонування та конкурентоспроможності.

Будь-яке підприємство як соціально-економічна система, незалежно форми власності та сфери діяльності, може успішно функціонувати у зовнішньому середовищі, якщо воно має відповідний запас міцності, що дозволяє йому опанувати нові ринкові правила та забезпечує міцну конкурентну позицію на ринку. В загальному вигляді під економічною стійкістю підприємства розуміють сукупність взаємозалежних та взаємопов'язаних компонентів, які в будь-яких умовах забезпечують процес збалансованого функціонування [3, с. 161-162].

Тому економічна стійкість підприємства передбачає такий стан, коли гарантується найефективніша та продуктивна робота всіх її елементів. Таким чином, під управлінням економічної стійкості підприємства слід розуміти процес управління як систему методів, інструментів та принципів, гарантувати таке положення компонентів цієї системи, її формування та розповсюдження, що дозволяє підприємству розвиватися на основі зростання прибутку та капіталу, підтримці конкурентоспроможності виробничого процесу [1, с. 504].

Основна мета управління економічною стійкістю підприємства – гарантувати економічну стійкість підприємства відповідно до сталого функціонування та розвитку підприємства у поточному та стратегічному періодах [4, с. 146-147]. Забезпечення економічної стійкості підприємства передбачає економічну незалежність, що має проявлятися у здійсненні контролю за ефективним використанням власних ресурсів та у можливості повною мірою використовувати конкурентні переваги підприємства.

На основі аналізу існуючих досліджень теоретико-методологічної бази та підходів до визначення економічної стійкості підприємства, можна визначити групу показників, що характеризують параметри внутрішнього середовища та ефективність діяльності підприємства [1, с. 504].

Перша група показників є основною складовою визначення економічної стійкості та визначає фінансову стійкість підприємства. У ринкових умовах ступінь стійкості підприємства та його функціонування залежить від потенційних можливостей кожного окремого учасника економічного процесу та збалансованості їх структурних підрозділів.

Друга група показників визначає стабільність виробництва підприємства, показує рівень техніко-технологічного забезпечення, організації виробництва та дозволяє своєчасно модернізувати основні засоби відповідно до вимог сучасної конкурентоспроможності якості продукції.

До третьої групи належать показники, які враховують практичний досвід економічно розвинених країн, доводять, що успіх підприємств пов'язаний із використанням маркетингової діяльності.

Четверта група оцінює інноваційний інвестиційний статус підприємства. Сучасні трансформаційні ринкові перетворення змінюють стратегію та тактику управління підприємством [2, с. 192-193].

Основна мета оцінки конкурентоспроможності економічної стійкості підприємств – пошук та відбір основних кількісних показників-показників їх фінансово-господарської діяльності [4, с. 146-147].

Визначення базується на таких принципах:

1. Вибір найбільш значущих показників, що впливають на економічну стабільність підприємства, оскільки необмежені показники мають комплексний характер для практичної реалізації;

2. Групування показників повинно забезпечувати моніторинг взаємозв'язку показника з факторами ендогенного та екзогенного середовища для подальших рішень та необхідність усунення негативного впливу факторів на економічну стабільність підприємства.

3. Оцінка економічної стійкості повинна бути розрахована для конкретних умов конкретної галузі [3, с. 162-163].

Отже, своєчасна об'єктивна оцінка економічної стійкості підприємства дає можливість йому функціонувати та розвиватися у мінливому зовнішньому середовищі та відповідно реагувати на його зміни.

Список використаних джерел:

1. Василенко В. О. Антикризове управління підприємством: ЦУЛ, 2017. – 504с.
2. Швиданенко Г. О., Олексюк О. І. Сучасна технологія діагностики фінансової стійкості підприємства. – К.:КНЕУ, 2010 – с. 192-193
3. Гринько Т. В. Особливості існуючих методик прогнозування фінансової стійкості підприємств / Т. В. Гринько // Наукові записки. Серія «Економіка» Острог: Видавництво «Острозька академія», 2003. – Вип. 4. – С. 161-162.
4. Гринько Т. В. Інноваційна безпека підприємства: проблеми оцінки та забезпечення / Т. В. Гринько // Integration of business structures: strategies and technologies: International scientific-practical conference (February 24, 2017, Georgia, Tbilisi). – Tbilisi: Baltija Publishing. – P. 146-147.